

Kardosy Andrá's levele Rómától.

Kedves Gyurkám, megkezdem Hozzád intézendő episztola sorozatomat, melyet úgy gondolom, hogy meglehetősen sűrűn fogok folytatni, s nagy örömdre majd mindegyikben kérni fogok valamit. A lényeg röviden a következő: Kardos Tibor hallatlanul sokoldalú és fáradtságos munkát fejt ki itten annak érdekében, hogy Olaszországban a magyar kultúrát és művészeteket népszerűsítse. Valamennyi használható ösztöndíjast, meghívott művészt, és egyéb itt lézengő rittereket igénybe vesz erre a célra (elégé nem helyeselhető módon) hangversenykörutakat, kiállításokat, felolvasó délutánokat rendeztet velük, s ebből nemcsak az a haszon adódik, hogy valamit megismernek az olaszok tőlünk, hanem az is, hogy a szereplők megismerik egy kissé Olaszországot. A szervezés, költségelőteremtés, utazási, lakási és kosztolási kedvezmények előteremtése a Kardos érdeme s az ő érdeme nagyrészt az is ha az olaszok valami keveset tudnak rólunk. Mondanom sem kell - s ezt Kardos is nagyon világosan látja - hogy mint leginkább ment művészet a napi politikától, elsősorban a zenének van itt hallatlan propagatív ereje, s ezt igyekszik is Kardos minden vonalon kihasználni. E pillanatban Szervánszky Péter, Szegedi Ernő, Solymos Péter /kórházban lábtöréssel/ és Takács Jenő vannak itt muzsikuskok közül, s a napokban mennek le Katániába letenni a garast a magyar zeneművészet érdekében. E ponton rövid ittlétem alatt csak egyetlen bajt észleltem: a világ legkülönbözőbb pontjairól, vagy hazulról ideérkező művész urak rendszerint nem rendelkeznek új magyar kottákkal, s ezért fordul pl. olyasmire elő, hogy szilveszterkor a magyar követ fogadásán Szervánszky egy Bartókot és egy De Fallát adott elő. Nagyon hasznos volna úgy érzem, hogyha az általunk vett kották közül az előadhatókból /ugy értem, hogy nem a pedagógiai célzatuakból/ 1-1 példányt kapna a magyar intézet könyvtára, s ezáltal egyszersmindenkorra megszűnnék az előadók esetleges kifogási lehetősége, hogy „sajnálom, nincsen a repertoáromban csak Liszt, és Brahms magyar táncok.” Nagyon kérnélek, hogy ha van ott valami raktáron, küldd le egy példányban Kardosnak a könyvtár számára, s ha nem volna a fontosabb zongora és hegedű előadási dolgokból egy egy példányt rendeljél meg. Mindössze néhány száz forintba kerülne, és hallatlan jelentősége lenne. Hasonlóképpen nagyon elkelne ha már zenei lexikont gondolom nem lehet, legalább az új Szabolcsi könyvből egy példány, mert nagyon sokszor jobb hijján egy-egy hangszeres kénytelen valahol rövid bevezetőt mondani a magyar zenéről, s el tudod képzelni, hogy megfelelő puska hijján hogyan nézhet ez rossz esetben ki.

Másik hasonlóan lényeges dolog. Kardosnak sikerült elérnie, hogy különböző olasz zenei lapok állandóan hozzanak legalábbis magyar híranyagot. Azt hiszem, hogy ennek jelentőségét nem kell előtted részleteznem, s azt sem, hogy ha a rendelkezésünkre bocsátott kéthetenkénti 2-3 hasábot nem töltjük rendszeresen meg, akkor nemcsak, hogy a magyar rovat szép lassan elsorvad, hanem Kardosnak is nagy Blamázs lenne, amit eddigi

munkája alapján igazán nem érdemel meg. E levéllel egyidőben írok a szakszervezetnek is, és kérek tőlük állandó hiranyagot, nagyon szeretném azonban hogy ha a híreket elsősorban Tőled kaphatnám, nemcsak azért, mert az ő pontosságukban kevésbé bízom, hanem azért is, mert Te más helyről és másképp látod a dolgokat. Nagyon kérlek tehát, hogy ne sajnáld a fáradságot és hetenkint küldjél ide hiranyagot nekem, amit én majd lefordíttatok és elhelyezek, s kérlek azonkívül, hogy hívd fel Brunovszkyt, vagy Dénest, és hasonló okokból kérd meg őket, hogy a hangversenyeik műsorának egy-egy példányát hetenként küldjék meg nekem. Ne érts félre, nem cikkekről van szó, csupán slágvortokban Irénkének lediktált hírekről, amelyeket majd én itt megfelelően megfogok fogalmazni. Ha majd hazamegyek leveszem válladról ezt a meg lehetőségen utálatos, de fontos gondot.

Ne haragudj, hogy ennyi dologgal zaklatlak, azért teszem, mert fontosaknak érzem őket, s gondolom, Te is annak fogod találni. Magam részéről egymásután gyártom az ismertetéseket az új magyar zenéről az ostrom utáni zenei életéről stb., ezenkívül egy olasz mükimnek egy magyar zenetörténetét próbálom olyanná gyurni, a tappintatosság összes eszközeivel, nehogy a pasast megsértsem, hogy valamelyest hasonlítson a valódihoz, s hogy pl Bartók ne úgy szerepeljen benne, mint egy elrontott Schönberg tanítvány, és hasonló gyönyörűségek.

Bucsuzom is Gyurkám. Válaszod, sőt válaszaid nagyon türelmetlenül várva szeretettel ölel:

ZENEAKADÉMIA
LISZT MŰZEUM

48.1.5.

Ep 2753

Sand

Kollós Andras

h. i. kottás, könyvet 2 kg - ip
nyomatvány képpen lehet káldni, nem
nagyon zavaró elvinni. De volna a káld-
tandó dolgot nem a k. i. o. - n káld-
tál káldni mert és mindig megvárás
amig valaki meg, s azal káldis (én is
nemzetek könyvet káldtam) s pedig megke-
zőren káldtetné a dolgot.

Borinasz és a B. L. kottáiban
káldni: befizetés, met megkezdően
nehéz vagyunk az elvinni.

R